

MÉGIS

A legjobbat add a világnak, amid csak van, s ha verést kapsz érte cserébe,

MÉGIS A LEGJOBBAT ADD A VILÁGNAK, AMID CSAK VAN!

(a calcuttai gyermekotthon faláról)

Kertész Imre atya emlékére

Kertész Imre atya Kopócsapátiban született 1928. október 14-én. 1961. június 18-án szentelték pappá Egerben, majd 1993-ig az Egri Főegyházmegye különböző helyein szolgált. Szolgálatának utolsó közel 20 évét Napkóron teljesítette plébánosként. 1993-ban Budapestre ment a Zugligeti Szent Család plébániára Kozma Imre atyának segíteni. 1995-ben Bosák Nándor püspök kérésére visszatért az újonnan megalakult Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyébe és Leveleken vállalt plébánosi szolgálatot. Betegsége miatt egyre nehezebben tudta a rábízott területet ellátni és a gyakori budapesti gyógykezelések miatt, elfogadta a pátyi hívek hívását és 1997-1998-ban ellátta a plébánosi feladatokat. Több, mint 15 év után személyében ismét lett helyben lakó pátyi plébános. Betegsége ellenére lelkesen belefogott az egyházközség újrászervezésébe és munkájának köszönhetően a templomba járó hívek száma megtöbbszöröződött, elkezdődött a közösség újrászerveződése. A korábban államosított egyházi ingatlanokra benyújtotta a visszaigénylést, ennek köszönhetően van meg ma az anyagi esélye annak, hogy Pátyon új templom és plébánia épülhessen fel. Többször is kórházba kellett mennie, mert többet vállalt fel, mint amit egészségi állapota megengedett neki. 1998 végén egészségi állapotának köszönhetően nem vállalta tovább a szolgálatot és visszament Nyíregyházára, majd később Aranyosapátiba, ahol több hónapi kórházi szenvedés után 2000. november 20-án feltámadt az örök életre.

SCH

AZ IDŐRŐL,
AZ IDŐRŐL,
AZ IDŐRŐL, MELY ARANYAT ÉR

2000. november 4-én egyházközségünk vendége volt Sallai Tamás, és felesége, Karikó Éva, a Családakadémia előadó házaspárja. Előadásuk címe: „Időt ajándékozunk Istennek, családuknak, önmagunknak”. Mottója: „A rügyet nem az ujjainkkal nyitjuk.” (Paul Claudel). És hogy miről szolt? Hát az időről.

A mai világban mindenki rohan. Hányszor halljuk, hányszor mondjuk: „egyszerűen nincs rá időm!” Soha nincs időnk. Persze érthető: a rohamos fejlődéssel nem könnyű lépést tartani, az állandóan változó világban nem könnyű kiigazodni. Már a gyerekeinket folyton siettetjük, hogy „minden beleférjen az időbe”. Semmiből nem akarunk kimaradni, mindent tudni akarunk, mindenből birtokolni szeretnénk egy keveset. Csak a nagy sietség közepette elhanyagoljuk emberi kapcsolatainkat, elfelejtünk örülni a világ szépségeinek, nem vesszük észre az apró örömeket – egyszóval, elfelejtünk ÉLNI. Aki mindig halogatja a pihenést, az sosem fog lazítani. És itt nem arról a fajta pihenésről van szó, amikor hullafáradtan elnyúlunk a fotelban és bekapcsoljuk a tévét. A pihenés akkor igazi, ha az valódi lelki feltöltődést, testi-szellemi felfrissülést jelent.

Jó-jó, de hogyan teremtsünk több időt? Több időt az Istennel való kapcsolatra – hogy ne üresedjen ki az életünk, ne veszítsük el a lábunk alól a talajt. Több időt a gyermekeinkre, a házastársunkra, hogy a kapcsolatunk szeretettel teli legyen. Több időt önmagunkra, hogy valóban testileg-lelkileg-szellemileg ki tudjuk pihenni magunkat.

Vizsgáljuk felül életünket a szív, a szeretet fényében! Henri Boulad azt mondja: „Nem az idő hiányzik nekünk manapság, hanem a szív.” Hiszen elsődleges és legfontosabb feladatunk az életben a szeretet ültetése, ápolása, átadása. Ezért teremtett bennünket az Isten: szeretetre, öröme, boldogságra.

- Merjünk a Gondviselő Istenre hagyatkozni! Ne akarjunk mindent magunk megoldani! Sok fölösleges aggódástól kímélhetjük meg magunkat.
- Merjünk szerényebben, kevésbé látványosan élni! Tudjunk lemondani! Pascal mondta: „Olyan sok szép dolog van az életben, amire nincs szükségem!”
- Tudjunk felszabadultan együtt lenni a szeretteinkkel! Gondoljunk sokszor arra, hogy elsősorban azokat kell melegítenünk (mint a kályha),

akik a közvetlen környezetünkben vannak. Szánjunk időt az ünnepek megülésére, alakítsunk ki családunkra jellemző szokásokat! A napi közös étkezés is nagyon fontos, asztalunk az örömteli együttlét (ne a nevelés) helye legyen!

- Fontos az összeszedettség. Saját ritmusban, kapkodás nélkül dolgozzunk, előre tervezzük meg, hogy mit fogunk csinálni! (Itt is le kell mondani! – Kedves asszonytársak! Lehet, hogy sokszor fontosabb óvodás gyermekünkötől hatodszor is végighallgatni, hogy a Zsófi megint elvette a babáját, és esetleg leülni vele játszani, mint az, hogy a konyha csillogjon-villogjon!)
- A gyerekeinkkel szemben legyünk megszólíthatók. „Sajnos” a gyerek nem úgy működik, ahogy mi azt szeretnénk, és legtöbbször nem akkor igényli az odafigyelést, amikor nekünk időnk van rá. De megéri rá időt szakítani miatta és magunk miatt is!
- Legyen időnk rendszeres házastársi beszélgetésre! (És ilyenkor ne csak a napi gondokról beszéljünk!)
- Szelidítsük meg a tévét! Ne nézzük össze-vissza, hanem előre kiválasztott műsorokat, lehet közösen és utána megbeszélni. Csak módjával! A gyerekeknek azt szoktam mondani, ha sorozatokat akarnak nézni -amire bőven van mód, hiszen a minden nap sugárzott sorozatok száma csak az RTL-en 8-10-, hogy miközben más emberek képzelt életét nézzük, elfelejtjük a saját életünket élni.

Tehát még egyszer: vizsgáljuk felül életünket a szeretet fényében! Ehhez az előadók néhány feladatot adtak segítségül:

- Mennyire bízom abban, hogy Isten törődik életem legapróbb részleteivel? Vagy úgy gondolom, mindent nekem kell megtennem?
- Életem mely területein számítanak különösen a külsődleges elvárások, ahol a szeretet látja kárát? (pl. rendmánia, fogyasztási cikkek, túlzásba vitt közösségi munka, stb.)
- Életem mely területein szeretnék több időt ajándékozni?
- Válasszunk ki egyszerre egyet és abban próbáljunk előrelépni!

Végül szeretnénk ezúton is megköszönni Tamásnak és Évának, hogy eljöttek hozzánk és megosztották velünk gondolataikat, tapasztalataikat. Az ilyesfajta együttlétek, gondolatcserék mindig továbbgondolkodásra készítetnek, és új lendületet adnak.

KTI

Az EGYHÁZ és a CSALÁD

Az elmúlt évtizedekben az egyház különösen két irányban lépett ki a hitélet szűkebb világából, és két területen hallatja ismételten hangját a nyilvánosság előtt. Egyrészt küzd a társadalmi igazságosság és a béke megvalósulásáért és megőrzéséért, másrészt pedig kiáll az emberi élet, a személy és a család védelmében. Az egyház azért emel szót a család és a házasság érdekében, mert védelmezni és erősíteni akarja a teljesebb életnek, az ember személyes kibontakozásának, boldogulásának egyik legfontosabb színterét. Ezen törekvésének nagy lendületet adott a II. Vatikáni zsinat, amely különös figyelmet szentelt a családok lelkipásztori gondozásának.

Az elmúlt években, évtizedekben e törekvés jegyében számos hivatalos egyházi megnyilatkozás született, mint például II. János Pál *Familias consortio* kezdetű enciklikája (1981), a családokhoz intézett körlevele (1994), *Evangelium vitae* kezdetű enciklikája (1995), a Szentszék által kiadott *Családjogi Charta* (1983). Itt kell említenünk a különböző országokban ebben a témában megjelent püspökkari körleveleket és ebbe a sorba illeszkedik a Magyar Katolikus Püspöki Kar által 1999. őszén kiadott *A boldogabb családokért !* című körlevél is.

A püspöki kar körlevelében – mellyel nemcsak a katolikus hívekhez szól, hanem minden jóakarátú embert megszólít – a házasság és a család magyarországi helyzetét elemzve mondanivalóját négy nagy téma köré csoportosítja:

- áttekinti a család és a házasság helyzetét a mai Magyarországon;
- bemutatja azt az „emberképet”, amely alapja lehet a sikeres házasságnak és családnak;
- vázolja a katolikus felfogást a családról és a házasságról;
- szól arról, hogy melyek a legfontosabb tennivalói az egyháznak és a társadalomnak a boldogabb családok és házasságok érdekében.

Ez az összeállítás, mely a kérdésbe - a teljesség igénye nélkül - kíván betekintést adni a fenti püspökkari körlevél alapján készült; gondolatébresztő és kedvcsináló lehet akár a körlevél teljes szövegének elolvasásához, akár a témában való nagyobb elmélyüléshez. (Az összefoglalóban található idézetek mindegyike a körlevél szövegéből származik.)

A CSALÁD és a HÁZASSÁG MAGYARORSZÁGON

Néhány tendencia a számok tükrében:

- 1949-ben 1000 lakosra 11,7 házasságkötés jutott , 1997-ben viszont csak 4,6;
- a házas népességnek az összlakosságon belüli aránya 1980-ban 52% volt, míg ma 45%;
- ezer házasságkötésre 1970-ben 236 válás jutott, ez a szám ma 510;
- 1970-ben az ezer főre jutó születések száma 14,7 volt, 1997-ben ez a szám 10 alá esett;
- 1990-ben az összes születés 13%-a származott nem házas nőktől, 1997-ben már 24,8%-a;
- 1970-ben a családok 10%-ában, 1980-ban 11%-ában, 1997-ben pedig már 17%-ában egyetlen szülő (legtöbbször az anya) neveli a gyermeket vagy gyermekeket;
- 1980-ban még csak minden ötödik, 1996-ban már minden negyedik háztartás egyszemélyes (a lakosság ma egyedül élő egytizedének 58%-a idős, 33%-a középkorú és mindössze 9%-a fiatal)
- a természetes *szaporodás* 1970-ben 3,1/ezer fő, 1997-ben a népesség *fogyása* 3,8/ezer fő.

Ugyanakkor:

- egy 1993-as vizsgálat során a megkérdezett 20-40 éves fiatalok 85%-a nem értett egyet azzal az állítással, hogy „a házasság elavult intézmény”;
- a magyar társadalom a gyermeket értéknek tartja: egy 1991-es nemzetközi felmérés szerint Magyarországon az emberek 87%-a úgy gondolja, jobb azoknak, akiknek gyermekei vannak, mint azoknak, akiknek nincs + egy 1997-es felmérés alapján a lakosság 62%-a jónak tartja a háromgyerekes családmodellt.

És ami a számok mögött van – gazdasági, társadalmi és kulturális jelenségek és változások:

- megélhetési nehézségek és/vagy a fogyasztói szemlélet eluralkodása;
- a társadalmi mobilitás megnövekedése;
- a versengés szellemének térhódítása mind a gazdasági, mind pedig a társadalmi életben;
- a hagyományos nagy család kis családdá zsugorodása, a családi szerepkörök átalakulása;
- a média megnövekedett szerepe és hatása;

- a tudás terjesztésének és továbbadásának intézményes formáinak kialakulása és szerepvállalása a gyermekek oktatásában és nevelésében;
- a hit és az erkölcs hagyományos értékeinek megkérdőjeleződése, értékvesztés, erkölcsi elbizonytalanodás, különféle normák együttes jelenléte és érvényesülése.

Tennivalók a családjért és a házasságért - az EGYHÁZ és a HÍVEK FELADATAI

családegyház

„Erősen reméljük, hogy ... egyre több család él családegyházként, amelynek tagjai Krisztus lelkületével, gyöngéden és figyelmesen, szolgálatra és megbocsátásra készen élnek. Ezek a családok példát adhatnak mindenkinek a boldogabb élet útjára.”

családpasztoráció

„A Magyar Katolikus Egyház a II. Vatikáni zsinat szellemében már eddig is sokat tett a családpasztoráció érdekében. Az elmúlt években tartott egyházmegyei zsinatok lelkipásztori tervei foglalkoznak a családokkal is. Az Országos Lelkipásztori Intézet pedig a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia egyik tagjának vezetésével 1991 óta szervezi az egyházmegyei családpasztorációt. Kiépülőben van az egyházmegyei családreferensek rendszere.”

„A szoroson vett lelkipásztori tevékenységen kívül olyan családgondozó intézmények létrehozását is sürgetik az egyházi előírások, amelyekben az érdekeltek tanácsot kaphatnak szakemberektől.

Püspöki karunk ezért elhatározta, hogy az Országos Lelkipásztori Intézet mellett Országos Családsegítő Intézetet állít fel, amely részben a házasság és a család teológiájának gyakorlati eredményeit teszi közkinccsé, részben támogatja az egyház családsegítő munkáját országos és egyházmegyei szinten.”

„A családok lelkipásztori gondozása erősíteni igyekszik egyrészt a házaspárok kapcsolatát Istennel, másrészt a házaspárok és a családok közösségeit is.”

„... a katolikus családpasztoráció nem jelentheti kizárólag a családokkal való közvetlen foglalkozást. Az állam és az önkormányzat szintjén is támogatni kell a családpolitikát, a gyermek- és ifjúságvédelmet, a családi értékek korszerű nevelési rendszereit, a család erősítésére irányuló

szolgáltatások sorát (családvédelem, családsegítés, családterápia stb.)”

Kívánatos, hogy ebben a sokrétű munkában megfelelően képzett papok és világi munkatársak dolgozzanak, tevékenységüket segítsék világi szakemberek (orvosok, jogászok, pszichológusok, szociológusok, pedagógusok), és hogy maguk a családok, mint családok is közreműködjenek.

Felkészülés a házasságra és a családi életre

„Kívánatos, hogy a felnőtt élet kapujában minden fiatal vegyen részt házasságra felkészítő kurzusokon, akkor is, ha még nem készül esküvőre, házasságra. E tanfolyamokon megtanulhatják és gyakorolhatják az egymással való érintkezés, az egymáshoz való alkalmazkodás törvényeit, a konfliktusok megoldásának alapszabályait.”

„A lelkipásztoroknak legyen gondjuk arra, hogy jól felkészült előadókkal rendezzenek ilyen tanfolyamokat. Nagy segítséget jelenthetnek azok a házaspárok, akik saját életük tapasztalatát meg tudják osztani a fiatalokkal.”

RSJ

HÍREK

Budakeszin december 5,6,7-én az esti 6 órai mise keretében triduum segíti a karácsonyi készülődésünket, melyet az erdélyi Gyula atya fog tartani. Minden kedves pátyi hívet szeretettel várnak.

Szentmisék rendje:

Vasárnap 9⁰⁰

Kedd, csütörtök, péntek 17³⁰

Szombat 17⁰⁰ Gondviselés Háza

A szerkesztéshez és kiadványunk tartalmassá tételéhez minden segítséget és ötletet szívesen fogadunk: a Schönstatti Családmozgalom pátyi családjai közül a Karvázy, Reményi és Schumicky család.

A szerkesztőség kijelölt táborhelye:

Karvázy, Széchenyi u. 6., 343-912